

Bilag VII.

BANKTILSYNET

Kongens Nytorv 20—22.

København, den 26. Maj 1934.

I Skrivelse af 23. d. M. har Udvalget anmodet Banktilsynet om at ville fremkomme med en Udtalelse om, hvormeget der efter Tilsynets Skøn maa antages at ville blive indvundet i Bankerne ved en Nedsættelse af de gældende Maksimalrentesatser for Indskud med $\frac{1}{2}$ pCt. p. a. samt ved Fastsættelse af en særlig Maksimalrentesats paa 2 pCt. p. a. for Indskud paa Check-Konti.

Saaledes foranlediget skal man oplyse, at de af Bankerne i Henhold til Rente-loven afgivne Indberetninger ikke er bearbejdede saaledes, at der foreligger Opgørelse af, hvilke Beløb, der indestaar til hver enkelt anvendt Rentesats, og at en saadan Opgørelse ikke vil kunne foretages indenfor det korte Tidsrum, der er levnet til Besvarelsen. Endvidere indeholder Indberetningerne ikke Oplysning om Størrelsen af de Beløb, der indestaar paa Check-Konti.

Den i vedlagte Bilag 1 foretagne Fordeling af de forrentede Indlaansmidler pr. 31. December 1933 over de anførte Rentesatser er derfor foretaget skønsmæssigt i ret grove Træk og gør ikke Krav paa Nøjagtighed. Som det vil ses, er der i Bilagets Opgørelse over det indvundne Beløb alene regnet med Folio som indeholdende Check-Konti.

Der maa imidlertid regnes med, at der ogsaa under Konto Kurant og Indlaan paa under 3 Maaneder findes Check-Konti, men om Størrelsen af disses samlede Beløb haves der som nævnt ikke Oplysninger.

Paa den anden Side er der i Tidsrummet fra 1. Januar til 31. Marts d. A. foretaget Rentenedsættelser med $\frac{1}{2}$ pCt. p. a. for et Beløb af ca. 40 Mill. Kr., saaledes at det skøns-mæssigt beregnede Beløb for Rentenedsættelsen derved maa reduceres med ca. 200 000 Kr.

Alt i alt vil man med det Forbehold, der naturligt maa ligge i Beregningens skøns-mæssige Karakter, antage, at en Rentenedsættelse som den foreslaaede vil andrage et Beløb af ca. 7 Mill. Kr. aarlig.

Herved er Virkningen af en eventuel Overflytning af Indskud fra lavere til højere forrentede Indlaansgrupper som Følge af den foreslaaede Rentenedsættelse dog ikke taget i Betragtning. De hidtidige Erfaringer med Hensyn til Virkningerne af den i Henhold til Renteloven foretagne Nedsættelse af Indlaansrentesatserne tyder ikke paa, at den Tendens til Overflytning til højere forrentede Indlaansgrupper, der skulde synes ventelig ved en Rentenedsættelse, har gjort sig gældende udover nogle Maaneder efter Nedsættelsens Iværksættelse, men mulig skyldes dette, at andre Aarsager, i Særdeleshed Ønsket hos Indskydere om at holde Midlerne særlig likvide indtil en mere direkte Kapitalanbringelse maatte frembyde sig som tiltrækkende, har været mere virksomme. Det er derfor vanskeligt for Tiden at danne sig nogen begrundet Mening om Betydningen paa længere Sigt af Tendensen til Forskydning indenfor Indlaansgrupperne.